

PRZYPUSZCZAĆ (185) *vb impf*

a jasne.

inf przypuszczać (26). ◊ *praes 1 sg* przypuszczam (36). ◊ *3 sg* przypuszcza (34). ◊ *1 pl* przypuszczamy (9). ◊ *3 pl* przypuszczają (11). ◊ *praet 3 sg m* przypuszczął (14). *f* przypuszczała (1). ◊ *1 pl m pers* przypuszczalichmy (1). ◊ *3 pl m pers* przypuszczali (9). ◊ *imp 2 sg* przypuszczaj (11). ◊ *3 sg* niech przypuszcza (1). ◊ *con 2 sg m* byś przypuszczął (1). ◊ *3 sg m* by przypuszczął (3). *f* by przypuszczała (1). *n* by przypuszczało (1). ◊ *1 pl m pers* bychmy przypuszczali (3), byśmy przypuszczali (2); bychmy *LubPs*; byśmy *BielŻywGlab*; bychmy : byśmy *RejPos* (2:1). ◊ *2 pl m pers* byście przypuszczali (1). ◊ *3 pl m pers* by przypuszczali (2). ◊ *impers praet* przypuszczano (2). ◊ *part praes act* przypuszczając (16).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. Pozwalać przybliżyć się, czynić wolny dostęp; *asciscere Calep; applicare JanStat; admittere Cn* [w tym: kogo, co (41)] (45) :

przypuszczać do kogo, do czego (6): A wżák łam Pan Iezus dżiátki przyimował/ y wcznie łwe fukał iż ich do niego przypużczáć niechćieli? *CzechRozm* 258v; Piŕze dáley X. Arcybiłkup: Iż nie wżytko wżytkim obiáwiono być ma/ przykładem Moyżefzowym/ ktory ludu połpolitego/ nie przypużczáł do mieyłca ś(więtego). *NiemObr* 83; *SarnStat* 1098. *Cf Zwrot.*

przypuszczać k(u) komu, ku czemu (3): á tákby tym portem Zmódzka Ziemiá, Kowno, y inné porzéczné miáftá mogłyby niemáłą liczbą łtátków *adaugere y locupletare numerum nauium*: iáko y *Iftulani*, y ċi którzy nád Dżwiną miefzkáią ku Rydze przypużczáiąć. *SarnStat* 1045. *Cf Zwrot.*

W przeciwstawieniu: »przypuszczać ... odpuszcząć« (1): Mayą też być ćwiczeni [młodzieńcy] ktorym obyczaiem mayą ku łobie przypużczáć przychodzące/ y ktorym odchodzące odpużczáć *KwiatKsiąż* D3v.

Zwrot: »do siebie, k(u) sobie, przed się przypuszczać« [szyk zmienny] (3:2:1): ktorych [połłów] WKM z wielką łaską i uczciwością łłuchać a przed się przypuszczać raczysz *DiarDop* 99; *KwiatKsiąż* D3v; ktory [złóšnicy i swawolnicy] ono Woźnego z pozwámi do łiebie nie przypużczáią: ále ielli mogą/ tedy iefzće Woźnego łłuką y pozew zieć każą. *CzechRozm* 232v; *SkarŻyw* 462; Ascisco – Przypużczám, przimuię kłobie. *Calep* 101b; Tá k P. *IEZVS* Pan Prorokow/ vbogie y podłe v łwiátá do łiebie rad przypużczáł/ y niewiáłtom z połpolťwá z dziećmi przyłtępu do łiebie łronić nie kazał *SkarKaz* 416a.

Przen (23) :

Zwoty: »przypuszczać sen na oczy« (1): nieprzypużczáy łnu ná oczy twoie [*ne dederis somnum oculis tuis*]/ y powieki twe niechay łie niewzdrzemawáią. *Leop Prov* 6/4.

[»do siebie przypuszczać« = *zajmować się*: Sirotom łprawiedliwołci nie czynią/ łpraw wdow do łybie nie przypużczáią. *LorichKosz* 102.]

»przypuszczać w towarzystwo [czyje]« (1): Aryłtoteles powiáda być iedného naywżylżégo łprawcę włzech rzeczy/ [...] nie przypużczáiąć w towarzystwo iego/ áni też równáiąć z nim żadnéy rzeczy/ áni niebiełkiéy áni łiemłkiéy *OrzQuin* O3.

»przypuszczać do uszu« = *sluchać* (1): A ták onych obmow Ian S. przypuŝcząc do wŝu fwoich niechciał. *SkarŻyw* 107.

a) *Pozwalać opanowywać się myślom lub uczuciom (przeważnie z przeczeniem)* (2) :

Ze zdaniem dopełnieniowym [to; zaimek względny] (2): Bárżiey do fercá to/ co boli/ człowiek Przypuŝcza/ niŝli co gmyfli ŝie dzieie. *KochOdpr* B2; *CzechEp* 382.

W przeciwstawieniu: »odstępować ... przypuszczać« (1): Nie czyńcie dla BOgá tego/ ábyście [...] w namnieyŝym ártykule Wiáry ŝwiętey chrzeŝcijánŝkiewy mieli odstępować: á nád ich [*przodków waszych*] rofkazanie y poŝtanowienie/ nowe rzeczy/ kwoli iákemu Luthrowi/ álbo Kálwinowi do myfli y ferc wálznych przypuŝcząc. *ReszPrz* 95.

Zwroty: »k(u) myŝli(-am), do myŝli (nie) przypuszczać« [*szyk zmienny*] (2:1): *RejPs* 114v; Nie przypuŝczay k myfli fwey/ plugáwey ŝtároŝci/ Ktorá ŝie káždy brzydzi bo nie ma wdzięcznoŝci *BielKom* Ev; *ReszPrz* 95.

»do serc(a), k sercu (nie) przypuszczać« [*szyk zmienny*] (9:1): Chceŝli łobie zwałnić kogo, pamięta y by ŝie teŝ ŝtrzeŝł iego. Małŝ ŝie o wiele rzeczy ŝtarać, wŝzakoŝ te^{go} kŝerczu nie przypuŝcząc. *BielŻyw* 20; *LibLeg* 10/114v; Ktore ŝą dobre vczinky tego przikazania Boŝego? (-) [...] nieprzypuŝcząc do fercza złych ciełnych miŝly *SeklKat* N2; *RejPos* 62; *CzechRozm* 115v; *KochOdpr* B2; iáko ŝię teŝ ŝzátan nie ŝczyrŝe ále obłudnie y zdrádliwie z rodzicámi náŝzymi obchodŝil etc. Co niech káždy poboŝny/ á Bogá ŝię ŝczyrŝe boiácy/ do fercá przypuŝcza. *CzechEp* 203, 382; *ReszPrz* 95; *Incordio* – Do ferczo [!] przypuŝczam. *Calep* 523a.

»do siebie, k sobie, w ŝię (nie) przypuszczać« [*szyk zmienny*] (4:3:1): *BielŻyw* 43; á przeto pilnoŝci wiele przyłóŝyć mamy abyŝmy teŝ rzeczy ktora cŝęłtokroć miewa w łobie chocia potaiemnie złoŝć nieiáką w ŝię nie przypuŝczáli *BielŻywGlab nlb* 12; Nie przypuŝczay iedno nicz tych frafunkow k łobie *RejJóz* G6; *RejPos* 65; A Wŝzakoŝ ŝłáhcicowi poczćiwemu/ [...] nadobna wŝpaniłoŝć pomiernie ozdobia nie wádzi/ kthora ma być iáko krzyŝtał przeŝroczyŝta/ nicz do ŝiebie áni wŝzetecznego/ áni nieuczćiwego nie przypuŝczáiac *RejZwierc* 54; *CzechRozm* 197; *NiemObr* 69; *ReszPrz* 107.

α. *O Bogu* (6) :

przypuszczać do czego (3): A ktory [cłowiek] mu [Bogu] ŝwá wiáre á powinnoŝć zdzyerŝy/ Tego zálie przypuŝcza do oney oyczyzny/ Zácieráiac łáŝką ŝwá iego ŝtáre bliŝny. *RejWiz* 116v; Obácŝe tu nędzniku iáka to ieŝt oyczyzná/ á do iákiewy cie przypuŝcząc raczy [*Pan*]: ktorey bogáctwá/ rofkofzy/ obŝitoŝci/ žádnny ięzyk nigdy áni žádnne piŝmo áni wypifác áni wypowiedzyeć nie moŝe. *RejPos* 168, 124v.

Przen [k komu, ku czemu] (3) : BOŝe wŝŝechmogácy [...] nieprzypuŝczay mię ku žádnemu ŝádowni z łobą *RejPs* 210v, 133v.

Zwrot: »k sobie przypuszczać« (1): GDyzeŝ ieŝt nawŝŝem oczekawanie náŝŝe náŝz miły panie: racz miłoŝciwie kłobie przypuŝczac poŝádlliwe proŝby náŝŝe *RejPs* 89v.

a. *Kojarzyć płciowo; submittere, subrumare* Cn (6) : Bárány odeymowác od owiec/ y ták ie przypuŝcząc/ coby ŝie ná cŝás dobry łęgły iágnięta *GostGosp* 106.

przypuszczać do kogo, do czego (żywotne) (4): A Zydowie powiedąią iż go [Samsona] do niewiaft przypuścżáli [Filistyni]/ áby lie ták mocni ludzye rodzili v nich. *BielKron* 52, 36v; Perogigamus, Który przipufzcza koniá do świerzóbek. *Mqcz* 292c, 365a.

przypuszczać ku czemu (żywotne) (1): Ten [Jabal] też odłączył napirwey kozy od owiec/ y ná fwe czáfy przypuścżác fámce ku fámicam. *BielKron* 4v.

2. Pozwalać brać udział w czymś, umożliwiać uczestnictwo lub korzystanie; adiungere Modrz; admittere, constituere, dare, edere Cn [w tym: kogo (47)] (51) : Y Thymoteufzowi Biskupowi rofkázuie [św. Paweł]/ áby w fádách więcey świadkow przypuścżać/ przeciw káplánowi niżeli przeciw świeckiemu. *PowodPr* 21.

przypuszczać do czego (38): Kto mu [Jezusowi] jedno dufacz tu chcze Do śwych zaflug nas przipufcza *RejKup* Sv; *RejPos* 300; Bo dla tego do Sákrámentow ludzi bez Pokuty á Spowiedzi nie przypuścżamy/ áby lie káždy do godnego pożywania Sákrámentow przez Pokutę y Wiárę prawdziwą przygotował. *WujJud* 166v, 182v, 222v; A gdyfz tedy Bog fą [lege: sam] ieft. Tedyć towarzyszá niema A iefli nie przypuścża nikogo do śwey chwały. Tedyć y do sobie należących fpraw/ [...]/ pewnie nie przypuścża. *BiałKaz* Fv; A mámzerom [lege: mamzerów]/ to ieft/ nierządno gożá dzietek nie rad ćierpi [Bóg]/ przeto ich też do zgromádenia Izráelá śwego/ do dziefiátogo pokolenia przypuścżác nie dał. *CzechRozm* 163, 72v; [obywatele] do żołnierskiej służby/ gdy fię ich wierność pokaże/ przypuścżay *ModrzBaz* 126v; w Rułkim piśmie wyliczáią inne tákie Lácińskie/ iáko oni mowią/ Ierezie. [...] Iż do ołtárzá niewiafty przypuścżáią [katolicy]. *SkarJedn* 232; tym wielce grzełzy [katolik]/ iłz do tego Sákrámentu [małżeństwa] niewiernego przypuścża *SkarŻyw* 153, 442 [2 r.], 460; *CzechEp* 208; W Iłzpániey tego/ kto fię raz vpije/ nie tylko do przyśięgi/ do świadectwá nie przypuścżáią/ ále máią go zá nápoł czći odfádzonogo/ á v was y pijáno przyśięgáią ludzie. *GórnRozm* G2; *ActReg* 9; *Phil* R, S3; *LatHar* 186, 187, 203; [Żydzi burzyli się przeciw Pawłowi] iż nieobrzezáne y od związek ftárego zakonu wolne przypuścżał do łáki Ewángeliey *WujNT* 521, 719, 730; Zygmunt piérwzy wśyftko Rułkie Księftwo przypuścża do wolności téy którą Polacy máią. *SarnStat* 1045, 39, 472, 1063, 1140, 1192; *PowodPr* 35, 39; *SkarKaz* 636a; kto Warchoła do iákiey Władzey kiedy przypuścża? *CiekPotr* 51; [InwMieszcz 1579 nr 223]. Cf *Zwrot*.

przypuszczać k(u) czemu (8): [Bóg] dla Syna śwego [...] Iuż tobie wśyftko odpufcza A k miłofyęrdziu przipufcza *RejKup* p8; Chce [Bóg] być Miłofcziw każdemu [nędznikowi żałującemu swego upadku] A yuż mu wśyftko odpufczą [!] A kłáfcze go śwey przipufczą [!] *RejKup* dd4, k7; Teżci Nouatus myał zá sobą S. Páwła/ gdy grzełfne krzełciyány ku pokućye nyepzypufcżał. *KromRozm I* Mv; *KromRozm III* I8; Dał tu przykład Krol Alexánder/ wśyftkim Sędziom/ áby obiedwie ftronie ku wyłfuchániu rownie przypuścżáli. *GroicPorz* aa4; *RejZwierz* 30v; ták káždy małżonek ma mieć iedyną żonę/ á przy niey ták iáko y oná przy iednym mężu swoim/ ma zówždy w káżdey potrzebie trwác/ [...] obracáiąc k niemu wśyftkę śwą miłość/ [...] á nieprzypuścżáiąc ku tey miłości nikogo innego *KarnNap* F3v.

przypuszczać na co (1): A drugi błád onych/ ktorzy żadnych innych/ oprócz świętych á wybránych/ ná Seymy duchowne przypuścżác niechcą. *WujNT* 460.

Zwrot: »przypuszczać do rownego działu, w rowny dział« [szyk zmienny] (2:2): [Pan twój] Bráćifzkem śwym cie zowie/ do rownego cie dzyału przypufzcza/ Boftwem cie śwym zákryć y opánowác chce. *RejPos* 145; iefliże fie vznałz [...] iuż cie bierze [Pan] ná opiekę swoię á pod skrzydła fwoie/ á przyimie cie zá włafnego brátá swoiego/ y w rowny cie dzyał przypufzcza do kroleftwá fwego fwiętego. *RejPos* 168, 30, 168.

Przen [co do czego] (1): Tenże Stephan w Wárfzáwie, 1581. Stá(tut) 41. list 218. tákże do drugiego Séymu tę rzecz odłożył. Tęż Exequucią do Dekretów Trybunálnych nie przypufzcziąc. *SarnStat* 227.

3. Powierzać komuś lub czemuś, zdawać na kogoś lub na coś [co] (53) :

przypuszczać do czego (4): Bo kiedy ták młodość fwą pilnie będyesz rządzić/ Iuż fie trudno tułác małz/ trudno małz zábłędzić. A oštátek przypufzczam do baczenia twego *RejWiz* 63; *RejZwierz* A4, 18v; Tu iuż ia thobie więcey żadnych wywodow przed oczy twoie pokłádác nie vmiem/ przypufzczam to do pocźciwego baczenia twego *RejAp* 198v.

przypuszczać komu, czemu (18): *LibLeg* 11/174v; Łaskawemu a mądreemu baczeniu to WKM naszymu MP przypuszczamy. *Diar* 71; kthory [człowiek] poznawłzy frogość fądu froyego Bożego nád sobą/ przypufzcza wśytko fprawiedliowości Bożey/ á nie ludzkiey wymyfloney. *LubPs* bb2 marg, N3v, ddv; *RejWiz* 142; *PAtrząc* ná tę ołobę [Stanisława Maciejowskiego]/ w tym mi możefz wierzyć/ Ze tu cnotę/ vprzeymość/ może korcem mierzyć. Iuż oštátek przypufzczam/ twemu rozeznaniu *RejZwierz* 53v; tę rzecz ná rosfádek przypufzczam káždemu/ co tho [walki o koronę węgierską] wśytkim Krześciánom przyniołło *BielKron* 190v; *SarnUzn* C8; O miła pámmo fwiętefz to były fłowá twoie/ [...] ábychmy w káždych trudnoścíách náłzych/ [...] vczyli fie ich mocno: á wśytko ábychmy przypufzczáli woley/ przeźreniu/ á opátrności Páná fwego *RejPos* 272, 46, 270, 282; Ze w troy nałob wczáły fwe v mniebyfcie mieli/ Iedno gdybyfcie fámi ktemu fie mieć chcieli. Wfzakżeć ia to przypufzczam wśytko wálzey woli *HistLan* D2v; Będąc w fpokoynych káćiech/ żełmy nie fwíadomi/ A liedzimy w pokoiu przes dawny czás fámi. Więc chcem s poyfzodká/ Wziác ledá pánká [na króla]. Co iuż wśytko przypufzczam káždemu bácznemu/ Kto fie fłufznie przypátrzyć będzie chćiał wśyfłtkiemu. *MycPrz* I [D], II A4, D; *ActReg* 83; [*ListyPol* I 1533/41; [ktoryś z waszych] uczyniwszy zmwę i pieniądze wedle zmwowy wziąwszy, niechaj ten dopiro zapis wo(jewodzie) podol(skiemu) od pa(ni) matki Waszej da, což my to Waszemu baczeniu i zdaniu przypuszczamy. *ListyPol* II 1550/475, 1550/442].

przypuszczać k komu, k czemu (2): *RejJóz* G8; Bo my fie otych pitamy co ye zdawna w Niebie mamy [tj. śwíetych zmarłych] Wfwych przigodach napomoczy fłuzać yem też wedne w noczy A ták k Sądu przypufzczamy Iefli je miecz fprawnie mamy *RejKup* Aa.

przypuszczać na co (28): *Diar* 86; Bárzo wdzyęcna pociechá wiernemu/ ktory thu wśytki fprawy fwe przypufzcza ná fálkę Páná Bogá fwego. *LubPs* O2v marg; Wyliczánye kościołá fwiętego co zá prześládowánie ćirpi dla prawdi/ á wśákoż to przypufzcza wśytko ná wolá Bożá. *LubPs* bb6 marg, B5v, bb6v marg; ták też y nápomínánia ná rozfádek w práwie vczonych przypufzczam. *GroicPorz* A3v; *RejWiz* 189v; *RejZwierz* A2, A3; Idź do Helkiafzá Kápláná nawyźfzego/ áby zebrał pieniądze zniefione do Kościołá Pánfkiego/ [...] A wśákoż nie kazał im [rzemieślnikom] do rąk dáwác pieniędzy pod liczbą/ iedno to przypufzcziąc ná ich wiárę. *BibRadz* 4.Reg 22/7; *BielKron* 183, 190v, 364;

wżytko nędzny człowiek przypużcza ná wołá á ná miłofierdzie iego [Pana] *RejPos* 46v, 46 [2 r.], 46v, 48, 54v, 104 *marg* (10); *CzechRozm* 25v; *PapriPan* F2; *KochDz* 108; Compromitto – Przypużczam na zdanie dobrich ludzi moię sprawe. *Calep* 229b; *CzahTr* B4; [*BielKron* 1551 174; wżytkie fwe sprawy/ ná iego łámego rozłádek przypużczał *PlutBBud* M2].

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: to (3); jeśli ‘czy’ (2), zaimek pytajny (2), zaimek względny (1)] (5): To panie przypużczam k tobie Iako też małż ważyć łobie *RejJóz* G8; *RejKup* Aa; Tu przypużczam ná rozeznánie káżdego/ co zá myfli w onych ludziech ná ten czas były *BielKron* 364, 183; Ale łobie nád wżytko więcey przekłádia [Kurzeńscy]/ Bogá y iego święte ná wżem rofkazánie/ A ták ia to przypużczam ná was wżytkich zdánie/ Ieśliż im w tym dawacie gáńbę *PapriPan* F2.

W charakterystycznych połączeniach: przypużczać do [czyjego] baczenia (2), do rozsądku (2); przypużczać [czyjemu, czyjej] baczeniu (3), łasce, opatrności (3), przeżrzeniu (2), rozeznaniu, rozmyślaniu, rozsądkowi (rozsądku) (2), sprawiedliwości, miłosierdziu (wielkości miłosierdzia) (2), uważeniu, wierze, wolej (woli) (3), zdaniu; przypużczać na [czyje, czyją, czyj] baczenie, na łaskę (3), na miłosierdzie (2), na opatrność, na rozeznanie (3), na rozsádek (8), na wiarę, na wołá (10), na zdanie (2).

Zwrot: »w opiekę przypużczać« (1): W opiekę panu łwemu łwe sprawy przypużczam *RejJóz* P4.

Szereg: »prypużczać i poruczać« (1): Co iż w thobye znam/ iż łie z młodości łwey tákimi/ iákye twemu wczćiwemu łtanowi należą/ rzeczám y połthępki báwifz/ ná rozeznánie przypużczam y poruczam/ życzáćci [...] *RejZwierz* A3.

Przen: Udzielać [czemu] (1) : którym [sprawom i procesom czynionym przeciw dekretowi królewskiemu] *affensu* áni zwiérzchności náłżey nigdy niehcemy áni bęđiem winni przypużczáć. *SarnStat* 1042.

4. Zgadzać się na coś, akceptować, przyjmować [co] (22) : *KromRozm* I K; *KwiatKsiąż* L4v; [panowie upiwszy się] s thego głupłthwá wchodzą w dziwną dumę/ á w dzierzenie o łobie/ zá czym áni rády/ áni zdánia niczyiego ná łwecie iuż nie przypużczáią. *GórnDworz* Ee4v; Piłmo święte wedle tego wyrozumienia/ ktore trzymał y trzyma święta Mátká Kościoł/ [...] przypużczam *WujJud* 25v; *BudBib* b3; Gdy go [św. *Efrema*] kto chwálił/ nie tylo te^{go} nieprypużczáł/ ále łię telz o to gniewáł *SkarŻyw* 119; [św. *Niceta*] dworności żadney y wąpienia w tym co mu rofkazano nieprypużczáł: ále ochotnie wypełniał. *SkarŻyw* 297; Częłto wtey niemocy ciáło Páńłkie bráła [św. *Maria z Egniej*]/ á żadney iney rzeczy nieprypużczáła. *SkarŻyw* 583, 298; *CzechEp* 339; *ActReg* 21; wtorych [dziesięcin]/ iáko do ceremonii y obrzędów Żydowłkich należących/ nie przypużczamy. *LatHar* 129, 95, 227; *WujNT* 368 *marg*; *PowodPr* 40; *SkarKaz* 275b, 609b; *SkarKazSej* 698a.

W przeciwstawieniu: »odrzuć ... przypużczać« (1): Rozdzieloneć y rozne cnoty łá Wiárá z Miłością/ á kto mowi łámą Wiárą/ tedyć muśi Miłóść odrzućić/ áłbo iefli miłóść przypużcza/ muśi rzec że nie łámą wiárą/ ále y miłóścią. *WujJud* 103.

Szeregi: »przyjmować i przypużczać« (1): Też zwykłe á przyięte Kościołá Powłżecznego zwyczáie áłbo Ceremonie przy podawániu tychto wżyłtkich Sákrámentow przyjmuię j przypużczam. *WujJud* 26.

»przypuszczać i trzymać« (1): Apoftolkie y Kościelne Trádycye/ y infze tegoż Kościoła obyczáie y wftáwy mocno przypufzczam y trzymam. *WujJud* 25v.

5. *Kierować* [w tym: kogo, co (7)] (11) : Irrigo – Odwilżam wode przypufzczaiąc. *Calep* 563b.

a. *Posyłać do walki* (10) : Gdy pierwŷzy lud profity przypufzczáli iákom piŷa/ przypufzczono potym Iánczáry/ Azápi/ Eglany/ Pretoryany/ ktore Obegnáncy odbili y zbili ich wiele pod mury *BielKron* 250.

przypuszczać ku czemu (2): Tátárowie ie [*Kumeny*] ku zamkow dobywániu przypufzczáli. *BielKron* 302v. Cf *Zwrot*.

przypuszczać na kogo (1): iefli [*nieprzyjaciel*] mocno leży/ gotowy/ ma wielką ŷtrzelbę/ thákież zbroię ciężką/ nie przypufzczay nań ludu blisko *BielSpr* 25v.

Zwrot: »przypuszczać do szturm, szturm [w tym: do czego (1)], ku szturmowi« = *atakować* [szyk zmienny] (3:2:1): Arieto, Walczę/ Przewracam/ Szturm do muru przypufzczam. *Mącz* 16a; przypufzczáli ku ŷturmowi [*naszy na zamek Opoczkę*] ále niezwyčáynie/ to iefł/ dzyury w nim pierwey nie wczyniwŷzy *BielKron* 417; Rzymiánie dobywáiąc Syrákuz miáftá/ przypufzczáli do ŷturm po Morzu y po źiemi *GrzepGeom* B; *RejZwierc* 60v; *StryjKron* 737; *OrzJan* 80.

Przen (1) :

Zwrot: »szturm [na co] przypuszczać« (1): iuż też [*nowej wiary budownicy*] y przy ŷpráwách poŷpolitey rzeczy ŷurowe ŷturmy ná Wiárę Powŷteczną prawdźiwá przypufzczáli *WujJud* B.

6. [*Dodawać, zwiększać ilość* :

przypuszczać po czym: Naprzod maŷz go [*sak na kuropatwy*] począc gęfto/ [...] á maŷz go dziać wŷzytko wkoło/ á przypufzczáć y tu y owdzie po oku *CygMyŷl* F4.

W przeciwstawieniu: »gubić ... przypuszczać«: A gdy pocźnieŷz [*narządzać siatkę pogrubną*]/ maŷz v iednego brzegá gubić oko/ á drugiego [*lege: u drugiego*] przypufzczáć/ [...] A gdy roŷciágnieŷz/ tedy będzie iáko płot oko ná przeciwo oku *CygMyŷl* F4v.

a. *Powiększać plac zabudowy* [czego]: Tenże ŷyd podle tego wiązania na miejskie wystápił klatką i zaparchanieniem tyłku sobie przypuszczajác wszere łokci 10, wdłuż póldziesiáta łokcia. *OpisyPozn* 1593 nr 20.]

7. *Dawać* [*ku czemu*] (1) : Mancipo, Przedáyę ná wieczność/ wzdáwam y ku dzierzeniu przypufzczam *Mącz* 206a.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (2) : Admitto, Przypufzczam/ dopufzczam/ też grzeŷę/ dopufzczam ŷie czego złego. *Mącz* 225c; Admitto, Approbo, recipio, intromitto – Prizwálaŷ, przypufzczám. *Calep* 25b.

Synonimy: 2. *poruczać, przyjmować, przyzwalać*; 3. *poruczać*; 4. *przyjmować, przyzwalać*; 6. *dodawać, przydawać*.

Formacje wspólrdenne cf PUŷCIĆ.

Cf **PRZYPUSZCZANIE, PRZYPUSZCZANY**